सन् । ते परापतमासत यच्च यच्चाकामयन्त । अथ वा इयं तर्हि शिथिरासीत् । तेषामिन्द्रः पक्षानछिनत् । तैरिमामदृं-हत् । ये पक्षा आसंस्ते जीमूता अभवन् । तस्मादेते सदृदि पर्वतमुप प्लवन्ते । योनिर्ह्येषामेषः ।

LXV. MAITRAYANI SANHITA II. 1. 12.

5 ऐन्द्राबार्हस्पत्यं हविर्निर्वपेद्यो राष्ट्रीयो नेव प्रस्त्लिङ्नुयात् । अदितिर्वै प्रजाकामौदनमपचत् । सोऽशिष्टमाश्नात् । तं वा इन्द्रमन्तरेव गर्भं सन्तमयस्मयेन दाम्नापौम्भत् । सो ऽपोब्धो ऽजायत । तं वा एतेन बृहस्पतिरयाजयदैन्द्राबार्हस्पत्येन । तस्य तद्दाम स्वयमेव व्यपद्यत । स इमा दिशो वज्रेणाभिप-
10 र्यावर्तत । यो राष्ट्रीयो नेव प्रस्त्लिङ्नुयात्तमेतेन याजयेदैन्द्रा-बार्हस्पत्येन । परिततो हि वा एष पाप्मना । अथैष न प्र स्त्लिङ्नोति । बृहस्पतये निरुप्यता इन्द्राय क्रियते सर्वत एवैनं मुञ्चति । वज्रेणेमा दिशो ऽभिपर्यावर्तते ।

LXVI. TAITTIRIYA SANHITA II. 6. 6.

अग्नेस्त्रयो ज्यायांसो भ्रातर आसन् । ते देवेभ्यो हव्यं वह-
15 न्तः प्रामीयन्त । सो ऽग्निरबिभेदित्थं वाव स्य आर्तिमारिष्य-तीति । स निलायत । सो ऽपः प्राविशत् । तं देवताः प्रैषमै-च्छन् । तं मत्स्यः प्राब्रवीत् । तमशपद्धिया धिया त्वा वध्या-सुर्यो मा प्रावोच इति । तस्मान्मत्स्यं धिया धिया घ्नन्ति । श-प्तो हि । तमन्वविन्दन् । तमब्रुवन्नुप न आ वर्तस्व हव्यं नो